RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.217 van 23 april 1998
in de zaak A. 77.135/VII-16.309.

In zake : de v.z.w. MILITARY ’T FONTEINTJE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

tussenkomende partij :

de v.z.w. NATUURRESERVATEN VERENIGING VOOR NATUURBEHOUD IN VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. MILITARY ’T FONTEINTJE op 18 januari 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 27 november 1997 waarbij het beroep van de v.z.w. NATUURRESERVATEN tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Beringen van 18 juni 1997 houdende afgifte van een milieuvergunning aan de v.z.w. MILITARY ’T FONTEINTJE gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Bestuurssecretaris S. VOS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de v.z.w. NATUURRESERVATEN, wier beroep met de bestreden beslissing werd gegrond verklaard, met een verzoekschrift van 19 februari 1998, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat met het bestreden besluit aan de verzoekende partij na beroep de milieuvergunning wordt geweigerd voor het organiseren van een driedaagse

veelzijdigheidswedstrijd voor paarden op de percelen gekadastreerd te Beringen, sectie A, nrs. 345b, 345e/8, 345h/8, 281/I en 282/I aan de Uitkijktorenlaan en de Heihoevenweg, op 29-30-31 augustus 1997 en jaarlijks herhaalbaar; dat de wedstrijd een "Military" betreft, waarbij verschillende facetten van de paarden worden getest, te weten gehoorzaamheid (dressuurwedstrijd), uithouding (cross-country) en precisie (jumping);

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift volgende uiteenzetting geeft inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

> "De verzoekende partij heeft als voornaamste activiteit en vrijwel enige reden van bestaan precies het organiseren van de military op het domein te Koersel-Beringen, zoals overigens ook moge blijken uit haar statuten.
>
> Door deze activiteit te verbieden wordt de bestaansreden van de verzoekende partij grotendeels weggenomen en valt te verwachten dat zij gereduceerd zal worden tot een zeer banale vereniging, waar op beperkte schaal nog een aantal activiteiten zullen plaatsvinden.
>
> Het valt ook te verwachten dat het gros van de geïnteresseerde leden zal afhaken en zal pogen elders soortgelijke activiteiten te ontwikkelen.
>
> Daarbij moet worden aangestipt dat de verzoekende partij, nu zij deze locatie geweigerd ziet, niet zo maar meteen een alternatief voor handen heeft, want te verwachten valt dat dat evenzeer op weerstanden zal stuiten.
>
> Het is bovendien ook niet gemakkelijk om een terrein te vinden dat voldoende groot is en dat aan

één eigenaar toebehoort, zodat op een efficiënte manier een dergelijke wedstrijd kan worden ingericht.

Het toeval wil immers dat het juist de Belgische Staat is, meer bepaald het Ministerie van Landsverdediging dat eigenaar is van bijna alle gebieden die in Limburg in aanmerking komen voor het organiseren van activiteiten als deze van verzoekende partij en dat dus telkens weer dezelfde moeilijkheden kunnen worden verwacht als deze die zich nu hebben voorgedaan.

Kortom door het bestreden besluit staat vast dat de verzoekende partij haar voornaamste activiteit en vrijwel enige reden van bestaan ziet wegvallen, hetgeen klaarblijkelijk een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel uitmaakt in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Bovendien lijdt verzoekende partij een moreel nadeel doordat een motorcrossorganisatie wel een milieuvergunning verkrijgt op grotendeels dezelfde terreinen en verzoekende partij niet";

3.2.1. Overwegende dat in artikel 2 van haar statuten het maatschappelijk doel van de verzoekende partij als volgt is omschreven :

"De vereniging heeft als hoofddoel de vrienden van het paard uit Koersel en omstreken in een club te verenigen, met als doel de ruitersport te bevorderen in de breedste zin van het woord, onder de vorm van het geven van onderricht en rijlessen, het organiseren van military, springwedstrijden, veelzijdigheidsproeven, openluchtpaardrijden en alle andere activiteiten, met uitzondering evenwel van wedrennen";

dat de verzoekende partij dan ook ten onrechte stelt dat uit haar statuten blijkt dat haar enige reden van bestaan "het organiseren is van de military op het domein Koersel-Beringen";

3.2.2. Overwegende dat de bewering van de verzoekende partij dat het vinden van een ander voldoende groot terrein dat aan één eigenaar behoort zeer moeilijk is, geenszins wordt gestaafd; dat de verzoekende partij weliswaar daartoe verwijst naar het feit dat het "juist de Belgische Staat is, meer bepaald het Ministerie van Landsverdediging (die) eigenaar is van bijna alle gebieden die in Limburg in aanmerking komen voor het

organiseren van dergelijke activiteiten" en "dat dus telkens weer dezelfde moeilijkheden kunnen worden verwacht", doch dat nergens uit de bestreden beslissing noch uit neergelegde stukken blijkt dat de Belgische Staat, en meer specifiek het Ministerie van Landsverdediging de vergunning in de weg stond; dat prima facie blijkens de motieven van de bestreden beslissing de vergunning door de bestendige deputatie werd geweigerd om stedenbouwkundige en milieutechnische redenen; dat evenmin de noodzaak blijkt dat de terreinen waarop een military wordt georganiseerd slechts aan één eigenaar behoren; dat de verzoekende partij haar bewering niet hard maakt dat het quasi onmogelijk is om op een andere locatie een "military" te organiseren en zij niet meer in staat zal zijn ergens elders haar beweerde de facto hoofdactiviteit uit te oefenen;

3.2.3. Overwegende dat het aangevoerd moreel nadeel doordat een motorcrossvereniging wel een vergunning zou hebben gekregen om een motorcrosswedstrijd te organiseren, zelfs mocht dergelijk nadeel aanwezig zijn, in geen geval zo een graad van ernst vertoont dat het niet kan worden goedgemaakt door een vernietigingsarrest;

3.2.4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen, zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. NATUURRESERVATEN VERENIGING VOOR NATUURBEHOUD IN VLAANDEREN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**